

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

динаміку (з перерозподілом ролей, статусів, групових норм, цінностей) та ситуацію, в якій, прямо чи побічно, задіяні всі члени колективу. Булінг у шкільному середовищі розвивається в ситуації ворожості, конфліктності, страху. Серед учнівської молоді булінг може проявлятися у двох формах: фізичній та психологічній. Використання фізичної форми булінгу більш характерно для учнів молодших класів, а психологічної – учнів старших класів. Жертвою в ситуації булінгу може стати учень, який відрізняється від інших за будь-яким критерієм на думку членів колективу. Оскільки булінг є внутрішньо груповим процесом та передбачає специфічну групову динаміку, то для більш глибокого розуміння механізмів виникнення даного явища необхідно більш детально досліджувати саме соціально-психологічні фактори.

Список використаних джерел

1. Савельєв Ю.Б. Виключення та насильство: чи існує булінг в українській школі / Ю.Б.Савельєв // Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська Академія» - К. : Національний університет «Києво-Могилянська Академія». – 2009. – Т.97: Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота. – С. 71-75.
2. Солдатова Г. Булінг в Росії становиться серйозною проблемою общення в сети / Г.Солдатова // Агрессоры и жертвы. – 2012. – № 11.– С. 42-51.
3. Стельмах С. Булінг у школі та його наслідки / С.Стельмах // Гуманізація навчально-виховного процесу: збірник наукових праць / [За заг. ред. проф. В. І. Сипченка]. – Вип LVI. – Слов'янськ : СДПУ, 2011. – С. 431-440.
4. Bullying and Victimization: The Problems and Solutions for School-aged children (1997) // www. NCPS/ Bullying/and/Victimization/Problems/Solutions/ for/School-aged/children.htm.
5. Devoe J. F. Student Reports of Bullying: Results From the 2001 School Crime Supplement to the National Crime Victimization Survey / J. F Devoe, S. Kaffenberger – U.S. Department of Education, National Center for Education Statistics. Washington, DC: U.S. Government Printing Office. – 2005. – 310 p.
6. Matthiesen S. B. Perpetrators and Targets of Bullying at Work: Role Stress and Individual Differences society / S. B. Matthiesen, S. Einarsen // Violence and Victims – 2007. – Vol. 22. – №6. – pp. 735-753
7. Olweus D. Bullying at school: tackling the problem (2001) / D. Olweus // Research Centre for Health Promotion, University of Bergen // www.oecd.observer.org.
8. Sampson R. Bullying in Schools /R. Sampson // Problem-Oriented Guides for Police. Problem-Specific Guides Series.– №12. – pp. 1-49.
9. Tasgin E. The Types of Bullying in Turkish Primary Schools / E. Tasgin // Georgian Electronic Scientific journal Education science and Psychology. –2007. – № 1(10). – pp. 12-18.

УДК 159.9 – 051 – 044.332:37

ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Дем'янюк В.В., здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія (Практична психологія)», III курс, РДГУ

Керівник: Кулакова Л.М., канд.психол. наук, доцент

Постановка проблеми. На сьогодні досить актуальною проблемою є адаптація працівників психологічної служби системи освіти до умов професійної діяльності. Професійна діяльність - є однією з найважливіших цінностей людини, а також важливою частиною її життя. Актуальність цього питання пов'язана з тим, що в кожному людському житті професійна діяльність займає важливе місце. Професійна адаптація, як одна з

найважливіших факторів у професійній діяльності, має свою специфіку та її комплексне дослідження є актуальним. Постановка проблеми професійної адаптації молодого психолога залежить, в першу чергу, від реалій нашої сьогодення. Аналіз сучасних підходів та моделей професійних адаптаційних процесів показує, що процес адаптації починається з процесом вступу до професійно діяльності. Адаптація - це необхідна ланка та початковий етап діяльності, незалежно від сфери та спеціалізації і закінчується у період оволодіння конкретним виробничим місцем та професійними завданнями, тобто під час створення професійної діяльності.

Мета дослідження - вивчення особливостей адаптації молодих психологів до умов професійної діяльності у закладах освіти.

Виклад основного матеріалу. Адаптація - це процес і результат внутрішніх змін, зовнішнього активного пристосування і самозміни індивіда до нових умов існування. Найбільш складні і різноманітні аспекти явища адаптації проявляються в багатогранній людській діяльності, в якій можна виділити психофізіологічні, поведінкові, когнітивні і суб'єктно-особистісні компоненти адаптаційного процесу [1, с.11-12]. Адаптація молодих фахівців здійснюється за рахунок особистої психологічної підтримки, орієнтованої на реалізацію внутрішніх потенціалів та регулювання особистого потенціалу фахівців. Ефективна адаптація є однією з передумов для успішної професійної діяльності.

Для практичної професійної діяльності ефективність процесу адаптації визначається багатьма чинниками, найважливішими серед яких є:

- володіння необхідною кількістю знань, базових навичок і навичок індивідуальної та групової роботи з різними категоріями клієнтів, наявністю власного погляду і власного стилю роботи з клієнтами;
- відповідність змісту та форми підготовки професійної діяльності у майбутньому;
- здатність самостійно розвиватися і самостійно покращувати умови праці;
- наявність умов для періодичного поповнення професійних знань, розробки та вдосконалення професійних навичок;
- можливість постійного професійного спілкування, отримання професійної допомоги і підтримки [2, с. 30].

Результатом професійної адаптації є результат, який досягається за рівнем професіоналізму молодого спеціаліста, тобто професійної зрілості особистості. Згідно з даною характеристикою можна зробити висновок, що вона є інтегральним утворенням, тобто включає в себе особистісну, соціальну та діяльнісну зрілість спеціаліста. Вважається, що ключовим моментом до професійної адаптації та успішної професійної діяльності психологів є його особистісна зрілість.

Адаптація людини до професійної діяльності ділиться на ряд етапів: первинна адаптація, період стабілізації, можлива дезадаптація, вторинна адаптація, зниження адаптаційних можливостей. Якщо первинна адаптація вважається першим робочим днем, то існує спеціальний пролог, який є процесом готовності для діяльності, що включає професійне самовизначення, мотивацію, накопичення знань, розробку професійних особливостей тощо. Крім того, існує виробнича адаптація, коли людина вперше включається до постійної робочої діяльності в конкретному підприємстві [4].

Психологи виділяють первинну і вторинну професійну адаптацію. Первинна адаптація передбачає початкове залучення молодого фахівця до трудової діяльності, тоді як вторинна адаптація охоплює усі наступні зміни в професійній біографії. Під час первинної професійної адаптації психолога-початківця відбувається вдосконалення ним отриманих у ЗВО знань, умінь і навичок, психологічної майстерності, вміння в процесі діяльності здійснювати оптимальний вибір методичних прийомів в залежності від конкретної ситуації, передбачити результати психологічного впливу, пристосування до конкретних умов організації роботи. Під час вторинної професійної адаптації психолога відбувається оптимізація уже вироблених і закріплених ним методів та прийомів роботи відповідно до нових умов та вимог [6, с. 197].

Початок молодого співробітника в професійній діяльності супроводжуються великою невизначеністю, браком інформації та відповідною напруженістю, тому проблема адаптації молодих психологів щодо роботи в освітніх закладах вимагає подальшого розвитку. Професійна адаптація молодого фахівця є проблемою найбільш складною та актуальною для професіоналів, пов'язаних з управлінням та науково-методичним супроводом служби практичної психології освіти.

Одним з основних ресурсів і внутрішніх регуляторів професійної діяльності спеціаліста виступає його професійна самооцінка. Здебільшого у спеціальній літературі визначення самооцінки традиційно пов'язують з терміном «Я - концепція», який означає сукупність уявлень особистості про себе. Професійна самооцінка, відповідно, визначається виходячи з думки людини про професійну діяльність. Формування адекватної професійної самооцінки є важливим етапом у професійному становленні та розвитку, адже самооцінка вважається механізмом, що забезпечує узгодженість вимог особистості до зовнішніх умов, тобто найвищий баланс із самим собою на навколишнє професійне середовище [5, с. 56]. Досить часто буває так, що у молодого спеціаліста професійна самооцінка буває заниженою, оскільки у нього є багато сумнівів щодо кількості набутих знань, а саме: некомпетентності у деяких питаннях та не знання про те, що і як потрібно зробити, для того, аби успішно почати професійну кар'єру. Хоч інколи буває навпаки, коли професійна самооцінка буває завищеною, тобто коли людина, маючи недостатньо ресурсів та знань намагається допомогти клієнту, тим самим тільки шкодить.

Крім зазначених вище чинників, що поглиблюють труднощі адаптаційного періоду на індивідуальному рівні, можна визначити і такі:

- неможливість реалізації рівня інтеграції діяльності, адже нова міжособистісна система відносин з навколишнім не може бути відразу засвоєна. Однак, часто неминуче ускладнення процесу контролю цих відносин молодим фахівцем, що свідчить про власну особистісну неготовність до професійної діяльності. Ці аспекти адаптації найбільше проходять люди з неадекватною заниженою самооцінкою або з підвищеним прагненням до самоаналізу;

- відсутність умінь та навичок, невміння себе зорганізувати, нездатність здійснювати психічну саморегуляцію поведінки та діяльності. Різка зміна обсягу, характеру або вимог діяльності до молодого спеціаліста призводить до постійних невдач, неадекватних дій, що може викликати у фахівця сумніви у своїх здібностях до цього виду діяльності;

- однією з причин також може бути розлука з людьми звичного кола спілкування. Це може спричинити заглиблення в себе, турбота про матеріальне становище та переживання щодо побутових труднощів;

- схильність фіксуватися на негативних сторонах повсякденного життя: помилковість, зосередженість на своїх моральних, інтелектуальних, вольових недоліках. Разом з тим, головна увага зосереджується на власних переживаннях, а не на пошуках способів виходу з напружених ситуацій, а все це через самоаналіз та самовиховання;

- окрім зміни кола спілкування, незадовільні стосунки з колегами, відсутність позапрофесійного спілкування, зниження можливостей у встановленні неформальних зв'язків, що посилює переживання, пов'язані з професійними невдачами;

- інколи навіть відсутність спрямованості на конструктивне подолання труднощів може бути причиною дезадаптації молодого спеціаліста у своїй професійній діяльності [2; 3].

Важливим аспектом є, зокрема, те, щоб молодий психолог сам усвідомлював необхідність подолання наявних труднощів, контролював виникнення психологічних стереотипів та упереджень, переборював не лише зовнішні обставини, а й ті свої внутрішні особливості, які можуть призвести його до порушення відносин з професійною діяльністю та середовищем. Саме після подолання особистісних труднощів, молодий спеціаліст стане висококваліфікованим професіоналом своєї справи.

Компетентність шкільного психолога визначається його умінням аналізувати проблеми педагогів і учнів, правильно підбирати психодіагностичні методики, ефективно

застосовувати корекційні завдання, чітко планувати просвітницьку діяльність в школі, цілеспрямовано проводити профорієнтаційну роботу, налагоджувати відносини між школою і сім'єю, теоретичні знання застосовувати на практиці. Не менш важливо володіти вмінням ефективно здійснювати в першу чергу ті заходи, які відіграють визначальну роль у створенні комфортного психологічного клімату в закладі освіти. Практичний психолог повинен володіти такими особистісними якостями: творче мислення і самостійність; чуйність і проникливість; емоційно-вольова стабільність і терплячість; стійкість до стресів; вміння адаптуватися до різних умов і факторів виконання обов'язків; емпатія і рефлексія; загальна психофізична активність [6, с. 195].

Робота психолога в закладах освіти характеризується рядом особливостей. Незалежно від того, наскільки ґрунтовно підготовлений випускник-психолог закладу вищої освіти, який обсяг навчальних і виробничих практик напрацьовано ним за період навчання, – однак самостійна професійна діяльність передбачає набагато вищий рівень відповідальності під час вирішення різноманітних професійних завдань. Саме тому відносно легше адаптуються до умов професійної діяльності ті випускники, які залучаються до самостійної фахової діяльності ще під час навчання на старших курсах. Це дає їм змогу, з однієї сторони, проявити повну самостійність у роботі, а з іншої – можливість звернутися за допомогою до викладачів. Але навіть і такі випускники після завершення професійної підготовки проживають період професійної адаптації [6, с. 196].

Висновки. Отож, професійна адаптація молодого психолога являє собою єдність адаптації індивіда до фізичних умов професійного середовища й адаптації суб'єкта діяльності до професійних завдань, умов та ін. Виділимо основні умови для ефективної професійної адаптації молодих психологів: цілеспрямовано діяти у ситуаціях невизначеності, вміти одержувати й опрацьовувати інформацію щодо клієнта та його життєвої ситуації; діяти, реалізуючи прийняті рішення; вміння проводити рефлексію щодо своєї поведінки та діяльності.

Завдяки таким умовам оптимізації процес адаптації молодих психологів може бути суттєво змінений. З огляду на вищесказане можна констатувати, що проблема адаптації молодих фахівців-психологів потребує подальшого розроблення, перш за все з боку психологічних служб.

Список використаної літератури

1. А.А. Реан, А.Р. Кудашев, А.А. Баранов. Психология адаптации личности. Анализ. Теория. Практика / А. А. Реан, А. Р. Кудашев, А. А. Баранов. — СПб. : ПРАЙМ-ЕВРОЗНАК, 2006. – 479с.
2. Бондаренко І.І. Проблеми фахової підготовки психолога до реалізації завдань психологічної допомоги //Проблеми загальної та педагогічної психології. Зб. наук. праць Інституту психології ім. Г.С.Костюка АПН України / За ред. Максименка С.Д. – К. : 2002. – т. 1У, ч. 2. – С. 27-34.
3. Фурман А.В. Вступ до шкільної практичної психології / А.В.Фурман. — Донецьк: Ровесник, 1993. – 52 с.
- 4.Stud.com.ua [Електронний ресурс] Режим доступу: https://stud.com.ua/5549/psihologiya/profesiyna_adaptatsiya_osobistosti.
5. Кириченко В.В. Професійна адаптація особистості: суб'єктно-ціннісний підхід до вивчення / Кириченко В.В. // Проблеми та перспективи розвитку практичної психології в Україні : матеріали II Всеукраїнської наукової Інтернетконференції, 24 жовтня 2013 р. / гол. ред. Гриньова Н.В. – Умань : Візаві, 2013. – С. 56- 57.
6. Павелків Р.В., Кулакова Л.М., Кулаков Р.С. Особливості адаптації працівників психологічної служби системи освіти до умов професійної діяльності / Р.В.Павелків, Л.М.Кулакова, Р.С.Кулаков // Психологія: реальність і перспективи: збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету. Вип. 13. – Рівне : РДГУ, 2020. – С.194-199.

З М І С Т

| | |
|--|----|
| АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ..... | 5 |
| БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ..... | 8 |
| БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ..... | 10 |
| БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ..... | 13 |
| БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ..... | 15 |
| БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ..... | 17 |
| ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ..... | 20 |
| ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ..... | 21 |
| ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ..... | 24 |
| ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ..... | 28 |
| ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ..... | 30 |
| ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ..... | 32 |
| ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ..... | 35 |
| ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК..... | 39 |
| ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19..... | 41 |
| ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ..... | 43 |
| ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ..... | 45 |
| КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ..... | 49 |
| КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ..... | 52 |
| КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА..... | 55 |
| КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ..... | 57 |
| КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ..... | 58 |
| КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ..... | 62 |
| КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ..... | 65 |
| КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН..... | 69 |
| ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ..... | 72 |

| | |
|--|-----|
| МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ..... | 74 |
| МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ..... | 77 |
| МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ..... | 78 |
| МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ..... | 81 |
| МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ..... | 83 |
| МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ..... | 86 |
| НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ..... | 89 |
| НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ..... | 94 |
| ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ..... | 97 |
| ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ..... | 101 |
| ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ..... | 104 |
| ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ..... | 105 |
| ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ..... | 109 |
| РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ..... | 111 |
| РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ..... | 113 |
| РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ..... | 116 |
| РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ..... | 120 |
| СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ..... | 122 |
| СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ..... | 125 |
| СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19..... | 129 |
| ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ..... | 135 |
| ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ..... | 137 |
| ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ..... | 140 |
| ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ.... | 142 |
| ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ..... | 144 |